Kız ve Küçük Penguen

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Penguen

Aysel Banu YAVUZAL

Maya kırmızı lastik çizmelerini giydi ve parlak sarı yağmurluğunun fermuarını çekti. Bugün sınıfıyla birlikte denize gidecekti. Otobüse koşarken kıvırcık siyah saçları iki tombul topuz halinde zıplıyordu. Bez çantasına bir atıştırmalık ve bir su şişesi koydu. Vardıklarında deniz tuzlu ve yabani kokuyordu.

Dalgalar çarpıyor, martılar ötüyordu. Maya'nın öğretmeni Bay Okafor zeytin yeşili hırkasını ve üzerinde balina rozeti olan bir kordonu takmıştı. Gülümseyerek, 'Bugün sahili keşfedecek ve deniz yaşamını öğreneceğiz,' dedi. Maya ve en iyi arkadaşı Leo suyun kenarına koştu. Leo'nun turuncu kapüşonlusu rüzgârda dalgalanırken dalgaları çiziyordu.

Aniden Maya minik bir cıyaklama duydu. Bir kaya havuzunun yanında küçük bir penguen titreyerek duruyordu. Çizmesinden büyük değildi; mavi-gri tüyleri ve beyaz bir karnı vardı. Bir yüzgecinin etrafına plastik bir halka dolanmıştı. 'Ah, zavallı şey!' diye fısıldadı Maya. Yavaşça diz çöktü, koyu kahverengi gözleri yumuşak ve sevecendi. Penguen kocaman yuvarlak gözlerini kırptı ve kaçmadı.

Maya, Bay Okafor'u çağırdı. Öğretmeni plastik halkayı dikkatlice çıkardı ve 'Bu küçük penguen onu bulduğun için şanslı,' dedi. Penguen yüzgecini silkeledi ve mutlu bir cıvıltı çıkardı. Maya ona Pip adını verdi. 'Bu halka buraya nasıl geldi?' diye sordu. Bay Okafor dalgaları işaret etti. 'Plastik okyanusta çok uzağa gider,' dedi nazikçe.

Bay Okafor, plastik atıkların akıntılarla taşınarak kilometrelerce yüzebileceğini anlattı. 'Uzak yerlerdeki penguenlere ve diğer hayvanlara ulaşabilir,' dedi. Maya'nın tombul yanakları endişeyle kızardı. 'Bu çok kötü!' dedi. Leo başını salladı, çilli burnu kırıştı. 'Bir şey yapmalıyız.' Pip'in denize doğru paytak paytak yürüyüp dalgaların altında kayboluşunu izlediler.

Okula döndüklerinde Maya Pip'i düşünmekten kendini alamadı. Elini kaldırdı. 'Okyanustaki plastik hakkında bir proje yapabilir miyiz?' diye sordu. Bay Okafor'un ela gözleri gülümsemeyle kırıştı. 'Ne harika bir fikir,' dedi. 'Plastiğin deniz ekosistemlerinde nasıl hareket ettiğini gösterebiliriz.' Bütün sınıf heyecanla uğulduyordu.

Maya ve Leo plan yapmaya başladı. Leo dalgalar ve hayvanlarla dolu büyük bir okyanus afişi çizdi. Maya kâğıttan penguenler, balıklar ve kaplumbağalar kesti. 'Plastiğin karada nasıl başlayıp denizde son bulduğunu göstereceğiz,' dedi Maya. Küçük bir plastik şişeyi afişe yapıştırırken aralıklı dişli gülümsemesi parlıyordu. Diğer çocuklar mavi dalgalar boyadı ve onlar da plastik parçalar ekledi.

Sınıf, mavi ipten bir akıntıyla okyanus maketi yaptı. Çöplerin nasıl yol aldığını göstermek için ipe küçük plastik parçalar yerleştirildi. 'Plastik bir nehirden denize, oradan da uzak yerlere gidebilir,' diye açıkladı Bay Okafor. Maya, Pip'e benzeyen ve yüzgecinde plastik halka olan küçük bir penguen ekledi. 'Yani uzaktaki penguenler bile zarar görebilir,' dedi yumuşak bir sesle.

Leo, plastiğin dünyada nasıl hareket ettiğini oklarla gösteren bir harita çizdi. 'Bak,' dedi, 'bir sahildeki plastik başka bir ülkenin yaban hayatına ulaşabilir!' Sınıf hayrete düştü. Maya'nın en iyi arkadaşı Leo sırıttı, parlak yeşil gözleri ışıldıyordu. 'Başkalarına yardım etmeyi öğretebiliriz,' dedi. Projelerini okul toplantısında sunmaya karar verdiler.

Toplantı günü Maya şans getirsin diye sarı yağmurluğunu giydi. Leo ve Bay Okafor'un yanında durdu. 'Bu Pip,' dedi küçük penguenin çizimini işaret ederek. 'Plastik Pip'in yüzgecine zarar verdi. Ama hepimiz yardımcı olabiliriz.' Maya basit önerilerini paylaşırken izleyiciler dinledi: daha az plastik poşet kullanın, geri dönüştürün ve çöp toplayın. 'Küçük eylemler büyük fark yaratır,' dedi.

Toplantıdan sonra Maya'nın sınıf arkadaşları da yardım etmek istedi. Afişler yapıp okulun her yerine astılar. Bazı çocuklar yeniden kullanılabilir su şişeleri getirdi. Diğerleri sahilde çöp toplamaya söz verdi. Maya arkadaşlarıyla gurur duydu. 'Okyanusu penguenler ve herkes için temiz tutabiliriz,' dedi. Kalbi hafif ve mutluydu.

Birkaç hafta sonra Maya yine denize gitti. Pip'i görmeyi umarak dalgaları taradı. Sonra suyun içinden küçük mavi-gri bir şekil fırladı. Pip'ti! Küçük penguen yaklaşarak yüzdü ve cıvıldadı. Maya'nın gözleri mutluluk gözyaşlarıyla doldu. 'Güvendesin!' diye seslendi. Pip, artık plastikten kurtulmuş yüzgecini çırptı ve şakacı bir şekilde su sıçrattı.

Maya hâlâ yapılacak işler olduğunu biliyordu. Leo ile birlikte okulda bir 'Okyanus Yardımcıları' kulübü kurdu. Sahil temizlikleri düzenlediler ve ailelerle öneriler paylaştılar. 'Topladığımız her plastik parçası, yaban hayatı için bir tehlike daha az demek,' dedi Maya kulübe. Bay Okafor gururla gülümsedi. 'Gerçekten fark yaratıyorsunuz,' dedi.

Maya'nın sınıf projesi okul koridorunda sergilenmeye devam etti. Plastiğin okyanusta nasıl yol aldığını ve herkesin nasıl yardımcı olabileceğini gösteriyordu. Çocuklar durup bakıyor ve öğreniyordu. Maya sık sık projenin yanında durup Pip'i hatırlıyordu. Uzakta bile okyanus sağlığının önemli olduğunu biliyordu. 'Hepimiz birbirimize bağlıyız,' diye fısıldadı kendi kendine.

Güneşli bir öğleden sonra Maya, Leo ve Bay Okafor'la sahilde oturdu. Dalgaları izleyip en sevdikleri deniz hayvanları hakkında konuştular. Maya Pip'i ve oradaki bütün penguenleri düşündü. 'Yardımcı olabildiğimiz için mutluyum,' dedi. Leo başını salladı ve defterine bir penguen çizdi. 'Ben de,' dedi. Okyanus güneş ışığında pırıl pırıl parlıyordu.

Güneş batarken Maya içinin ısındığını hissetti. Okyanusun hepimizi birbirine bağladığını öğrenmişti. Uzaktaki küçük bir penguen, kendi kasabasından gelen plastikten zarar görebilirdi. Ama nezaket ve takım çalışmasıyla o ve arkadaşları fark yaratabilirdi. 'Küçük eylemler birikir,' dedi. Ve gülümsedi, yeni okyanus maceralarına hazırdı.